

บทที่ 418

การประกาศข่าวดีใหม่ในยุค New Normal

ข้าแต่พระเป็นเจ้า วันก่อนมีซิสเตอร์ท่านหนึ่งโทรมาคุยกับลูกถึงเรื่องการประกาศข่าวดีใหม่ (New Evangelization) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปีนี้ ปีค.ศ. 2020 เป็นปีพระวาจา พวกเราในฐานะคริสตชนคาทอลิกมีความร้อนรนแค่ไหนในหน้าที่นี้ซึ่งควรจะเป็นหน้าที่หลักของการเป็นคริสตชน บังเอิญปีนี้มิอุปสรรคตัวเบ้อเริ่มขวางกั้นชีวิตพวกเราอยู่ นั่นคือโรคระบาดโควิด-19 แต่ในช่วงประเทศปิดหลายเดือนที่ผ่านมา มีพระสงฆ์ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านพระคัมภีร์ได้สอนพระวาจาทางสื่อสมัยใหม่ ทั้ง Facebook ทั้ง Youtube ทุกคืน รวมทั้งพระสังฆราชที่สอนพระวาจาตามลำดับของไบเบิ้ลไดอารี่ทุกวัน และยังมีพระสงฆ์อีกหลายองค์ที่เทศน์สอนพระวาจาของพระเจ้าทางสื่อออนไลน์สมัยใหม่ การเทศน์สอนของผู้ใหญ่ในพระศาสนจักรโดยใช้สื่อทันสมัยเช่นนี้ บังเกิดผลกับพวกเราคริสตชนคาทอลิกใหม่หรือไม่? เราคุยกันหลายแง่มุมเป็นเวลาถึงครึ่งชั่วโมงและจบการสนทนาว่าเราควรจะหาทางช่วยกันทำให้การประกาศข่าวดีเป็นเรื่องมีชีวิตชีวา กระตือรือร้นในชีวิตของคริสตชนคาทอลิกในประเทศไทยได้อย่างไร

หลังจากวางหูกับซิสเตอร์ ลูกคิดถึงคำถามที่ลูกถามตัวเองมาตลอด เมื่อปีที่แล้ว เราลองการกำเนิดของมิสซังสยามมาครบ 350 ปี ด้วยความชื่นชมยินดี แต่ตัวเลขของคริสตชนคาทอลิกในประเทศไทยมีราว 350,000 คน โดยคร่าวๆ บวกลบนิดหน่อย โอ! ดูจะเป็นตัวเลขที่คล่องจองกันพอดีเลย

ทำไม?

ลูกเป็นคริสตชนตัวเล็กเกินไปที่จะสามารถไปวิเคราะห์ถึงสาเหตุตัวเลขนี้ได้ ลูกได้แต่วิเคราะห์ถามประสาลูกของพระองค์ตัวเล็กๆ คนหนึ่งที่ใส่ใจในการประกาศข่าวดีของพระองค์เป็นชีวิตจิตใจ ทำไมพี่น้องคริสเตียนเกือบทุกคนจึงถือการประกาศข่าวดีเป็นหน้าที่หลักของพวกเขา?

ประการแรกเลย เหนือสิ่งอื่นใด พวกเขาได้รับการปลูกฝังจนเข้าไปในจิตสำนึกเลยว่า การประกาศข่าวดีเป็นหน้าที่หลักของการเป็นคริสตชนที่ดี ยกตัวอย่างในกรณีของลูก ในช่วงของการแสวงหาพระเจ้า ลูกได้เข้าไปทางคริสตจักร ขอขอบคุณพระเจ้า การรับการปลูกฝังนั้นได้ฝังรากในจิตใจของลูกจนกลายเป็นจิตสำนึกกว่า เป็นสิ่งที่ลูกต้องปฏิบัติ แม้ต่อมาลูกจะมาเป็นคริสตชนคาทอลิกก็ตาม

ประการที่สอง หลังจากมีจิตสำนึกแล้ว ข้อนี้ก็สำคัญมากคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า สำหรับเราแล้ว พระเจ้าอยู่ลำดับที่เท่าไรในการดำรงชีวิตของเรา ลำดับแรกก่อนสิ่งอื่นใดเลย หรือพระเจ้ามีความสำคัญในตอนที่เราจะสวดขออะไรจากพระองค์เท่านั้น คำถามที่สำคัญยิ่งที่จะต้องถามตัวเราก็คือ เราค้นพบพระเจ้าแล้วยัง?

ประการที่สาม หากผ่านสองประการแรกมาแล้ว เราทราบไหมว่า “ข่าวดี” ที่เราจะไปประกาศนั้นคืออะไร? หากเราคิดว่าเราเป็นคริสตชนที่ดีและพร้อมที่จะออกไปประกาศข่าวดีในสังคม แต่เราไม่ทราบพระวาจาของพระเจ้าในพระคัมภีร์เลย ความลึกซึ้งของข่าวดีที่เราจะไปประกาศนั้น อยู่ระดับไหน?

ประการที่สี่ การประกาศข่าวดีที่จะบังเกิดผลจริง ๆ คือ การประกาศข่าวดีที่ต้องไม่มีตัวตนของตนเอง (ในใจ) คำว่า “ในใจ” คือดังนี้ การประกาศข่าวดีนั้น ต้องทำในที่เปิดเผย ที่แจ้งแก่คนทั่วไป ไม่ใช่ทำแบบหลบๆ หรือแอบๆ ซ่อนๆ ดังสำนวนภาษาอังกฤษที่ว่า ทำอะไรในตู้เสื้อผ้า (in the closet) แต่ในใจเราต้องไม่หวังผลอะไรตอบแทน เป็นต้น ถ้าวางการประกาศข่าวดีจะเป็น “ผลงาน” จะได้รับคำชมจากผู้ใหญ่ จะได้รับใบประกาศเกียรติคุณ อะไรเหล่านั้น เป็นต้น มิฉะนั้นจะกลายเป็นการประกาศตัวเอง การประกาศข่าวดีที่ได้ผลจริง ๆ คือ การทำไปเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเท่านั้น ไม่ต้องมีตัวตนของตัวเองต่อหน้ามนุษย์ แต่มีตัวตนต่อพระพักตร์ของพระเจ้า ก็พอเพียงแล้ว

ประการที่ห้า ต้องมีความกล้า การอยู่ในสังคมไทยที่มีประชากรคาทอลิกเพียง 0.5% เท่านั้น ทำให้พวกเราคริสตชนกลายเป็นชนส่วนน้อย เรากล้าไหมที่จะแสดงจุดยืนความเชื่อของเราที่แตกต่างจากสังคมส่วนใหญ่ หรือเป็นห่วงว่าการเปิดเผยศาสนาของเราจะทำให้สังคมหรือเพื่อนฝูงข้างเคียงไม่ยอมรับเรา ถ้าความรู้สึกยังเป็นเช่นนี้ ยังห่างไกลจากการเป็นผู้ประกาศข่าวดีได้

มนุษย์เราส่วนใหญ่เป็นเหมือนนักบุญโรมัสคือ เชื่อต่อเมื่อเห็น หากเราได้รับพระพรจากพระเจ้า เราต้องกล้าเป็นพยานประกาศให้เพื่อนมนุษย์ทั้งที่เป็นและไม่เป็นคริสตชนเห็นว่าผู้ที่ปฏิบัติตนตามพระวาจาแล้ว ได้รับพระพรอย่างล้นหลามจากพระองค์อย่างไร เพื่อเป็นพยานว่าพระวาจาในพระคัมภีร์นั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องเมื่อสองพันกว่าปีก่อน แต่เป็นจริงตลอดนิรันดร์ แต่ทั้งนี้ การประกาศพระพรที่เราได้รับ ต้องเป็นไปด้วยความถ่อมตนและสุภาพ ไม่ใช่เชิงโอ้อวด

และแม้ในช่วงนี้ทุกอย่างในโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว หากเราก้าวไม่ทันโลก เพียงแค่กลับไปตื่นมาโลกก็ก้าวหน้าหนีเราไปแล้ว แต่พระเจ้าของเราไม่ได้ทรงก้าวหน้าหนีจากพวกเราไปไหนเลย พระองค์ทรงประทับอยู่กับที่ จะแบบเดิม (Old Normal) หรือแบบใหม่ (New Normal) พระองค์ก็ยังคงประทับอยู่ในใจของมนุษย์ทุกคนที่เป็นลูกของพระองค์ และพระวาจาทุกบทก็ยังคงความศักดิ์สิทธิ์และเป็นความจริงตลอดเสมอไป

ในตอนต้นๆ แห่งการเป็นคริสตชนคาทอลิกของลูกเมื่อสี่สิบกว่าปีก่อน การปฏิบัติตนของลูกทั้งการประกาศ การพูด การเขียนในลักษณะการเป็นพยาน อาจจะเป็นสิ่งแปลกในสังคมคาทอลิกในตอนนั้น แต่ลูกก็ยืนหยัดในการประกาศข่าวดีด้วยชีวิตของลูกและหล่อเลี้ยงจิตใจให้เข้มแข็ง ตลอดสองทศวรรษที่ผ่านมาด้วยพระวาจาบทนี้

“ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” อสย. 6:8

อาแมน

ลูกขอพร: องค์คินนหฺวี

www.moving-themountain.com

ป.ล. เพื่อเป็นการรักษารหัสโลก ขอให้ท่านผู้อ่านที่รับ “บทสวดของฉัน” เป็นจดหมาย กรุณาส่งอีเมลล์ของท่าน พร้อมทั้งหมายเลขบนซองมายังอีเมลล์ของผู้เขียน sarindhorn@showorking.co.th เพื่อจะได้ลดการใช้กระดาษและซองจดหมาย ขอบคุนคะ

